

Środa, 26 maja 2016 r.

P8_TA(2016)0236

Bariery pozataryfowe na jednolitym rynku**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie barier pozataryfowych na jednolitym rynku (2015/2346(INI))**

(2018/C 076/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowany „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw” (COM(2015)0550),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowany „Strategia jednolitego rynku dla Europy – analiza i dowody” (SWD(2015)0202),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowany „Sprawozdanie w sprawie integracji jednolitego rynku i konkurencyjności w UE i jej państwach członkowskich” (SWD(2015)0203),
 - uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z września 2014 r. zatytułowane „The Cost of Non-Europe in the Single Market” [Koszt braku działań na poziomie europejskim na jednolitym rynku],
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wewnętrznego rynku usług: stan prac i dalsze działania ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie europejskiego planu działania na rzecz sektora detalicznego przynoszącego korzyści wszystkim stronom ⁽²⁾,
 - uwzględniając internetową tabelę wyników jednolitego rynku z października 2015 r.,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0160/2016),
- A. mając na uwadze, że europejski jednolity rynek przynosi istotne korzyści gospodarkom europejskim;
- B. mając na uwadze, że według szacunków urzeczywistnienie jednolitego rynku obejmującego swobodny przepływ towarów, usług, zamówień publicznych, gospodarkę cyfrową i korpus prawa ochrony konsumentów pozwoliłoby osiągnąć zyski gospodarcze sięgające od 651 mld do 1,1 bln EUR rocznie, co odpowiada 5-8,63 % unijnego PKB;
- C. mając na uwadze, że ponad 20 lat po zainicjowaniu jednolitego rynku nieuzasadnione bariery pozataryfowe nadal wpływają na handel i swobodę przepływu towarów i usług między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że te bariery pozataryfowe mogą wynikać z protekcjonizmu i mogą im towarzyszyć utrudnienia biurokratyczne, które w wielu przypadkach są nieproporcjonalne do potrzeb;
- D. mając na uwadze, że według szacunków jednolity rynek usług obejmuje około 70 % gospodarki europejskiej, ale jego udział w handlu wewnętrznym wynosi jedynie około 20 %;
- E. mając na uwadze, że 25 % zawodów regulowanych jest regulowanych tylko w jednym państwie członkowskim;
- F. mając na uwadze, że według szacunków potencjalne zyski z funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego mogą wynieść do 2020 r. około 415 mld EUR rocznie, a wzrost PKB – około 0,4 %, a także mając na uwadze, że w przepisach unijnych występuje wiele luk utrudniających prawidłowe funkcjonowanie tego rynku;

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 84.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0580.

Środa, 26 maja 2016 r.

- G. mając na uwadze, że jedynie 2 % nowych MŚP, mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw typu start-up podjęło ekspansję transgraniczną dzięki bezpośrednim inwestycjom zagranicznym;
- H. mając na uwadze, że luki w jednolitym rynku, w tym niepełne lub niezgodne z celami jednolitego rynku wdrażanie prawa UE, powodują, iż w wielu przypadkach konsumenci mają mniejszy wybór produktów, a towary i usługi są droższe;
- I. mając na uwadze, że na koszty przedsiębiorstw wpływają droższe łańcuchy dostaw, co sprawia, iż produkty tych przedsiębiorstw są droższe, lub ograniczony dostęp do usług biznesowych, co osłabia konkurencyjność przedsiębiorstw; mając na uwadze, że konkurencyjny rynek sprzyja innowacyjności;
- J. mając na uwadze, że złożoność obecnego systemu VAT można również uznać za barierę pozataryfową;
- K. mając na uwadze, że antykonkurencyjne ustalenia podatkowe między państwami członkowskimi a dużymi przedsiębiorstwami wielonarodowymi można uznać za nieuzasadnione bariery pozataryfowe;
- L. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa i osoby fizyczne napotykają poważne przeszkody w działalności transgranicznej na jednolitym rynku z powodu braku dostępnych informacji o odpowiedniej jakości, usług wsparcia i procedur online, co prowadzi do dużych obciążeń administracyjnych i znacznych kosztów przestrzegania przepisów;
- M. mając na uwadze, że monitorowanie barier i kosztów jest fragmentaryczne i niesystematyczne oraz brakuje ilościowego ujęcia i jasnego określenia barier i kosztów, co utrudnia ustalenie priorytetów działań politycznych;

I. Kontekst i cele polityki

1. dostrzega, że mimo zniesienia od dnia 1 lipca 1968 r. barier taryfowych swobodny przepływ towarów i usług nadal hamują bariery pozataryfowe, takie jak nieuzasadnione krajowe przepisy techniczne oraz regulacyjne i nieregulacyjne wymogi dotyczące produktów, usługodawców i warunków świadczenia usług, bądź biurokracja; podkreśla, że wzmocnienie jednolitego rynku wymaga pilnych działań wymierzonych w bariery pozataryfowe zarówno na szczeblu Unii, jak i państw członkowskich;
2. pod pojęciem bariery pozataryfowej rozumie nieproporcjonalne lub dyskryminujące działanie regulacyjne, powodujące obciążenie lub koszt, który muszą ponieść firmy starające się wejść na rynek, lecz nie ponoszą go firmy będące już na rynku, lub koszt ponoszony przez firmy spoza danego kraju, którego nie ponoszą firmy krajowe, bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do regulacji i dążenia do osiągnięcia uzasadnionych celów polityki publicznej, takich jak ochrona środowiska oraz praw konsumentów i pracowników;
3. zdaje sobie sprawę, że z powodu zarządzania wielopoziomowego mogą pojawiać się różnice na poziomie krajowym; uważa, że na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji regulacyjnych powinno być jasne, iż środki muszą być proporcjonalne i służyć osiągnięciu uzasadnionych celów polityki publicznej; uważa, że spójność i konsekwentny charakter polityki i praktyki regulacyjnej mogą znacznie przyczynić się do ograniczenia barier pozataryfowych;
4. uważa, że jeśli można uzasadnić, iż takie bariery pozataryfowe są proporcjonalne, informacje o zróżnicowanych krajowych wymogach regulacyjnych powinny być łatwo dostępne, a powiązane dostarczanie informacji dotyczących zgłoszenia i zakańczanie procedur powinno być możliwie najbardziej przyjazne dla użytkownika; jest zdania, że wdrożenie obecnego systemu opartego na rozmaitych rodzajach punktów kontaktowych, jak punkty kontaktowe ds. produktów i pojedyncze punkty kontaktowe, jest niespójne w poszczególnych państwach członkowskich, a ponadto nadmiernie skomplikowane; przypomina o znaczeniu wzmacniania i usprawniania istniejących narzędzi jednolitego rynku dla MŚP, aby uprościć ich ekspansję transgraniczną; nalega na Komisję i państwa członkowskie, by położyły większy nacisk na usprawnienie i udoskonalenie tych systemów, zwłaszcza potrzebę szybkiego usprawnienia pojedynczych punktów kontaktowych, oraz apeluje do Komisji o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania z postępów i kolejnych kroków do końca 2016 r.; podkreśla, że dzięki większej otwartości i dostępności, jeśli chodzi o wymogi regulacyjne, dane państwo członkowskie staje się bardziej atrakcyjne dla inwestycji przychodzących;

Środa, 26 maja 2016 r.

5. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą jednolitego portalu cyfrowego ogłoszoną w komunikacie Komisji w sprawie jednolitego rynku cyfrowego, uznając ją za pozytywny krok; apeluje do Komisji o stworzenie pojedynczego punktu kontaktowego dla przedsiębiorstw i konsumentów w zakresie wszystkich informacji związanych z jednolitym rynkiem, pomocy i rozwiązywania problemów oraz procedur krajowych i ogólnounijnych niezbędnych do prowadzenia działalności transgranicznej w UE;
6. uważa, że aby wyeliminować bariery pozataryfowe Komisja i państwa członkowskie powinny współpracować w celu poprawy funkcjonowania systemu rozwiązywania problemów rynku wewnętrznego (SOLVIT), zwłaszcza na obszarach geograficznych lub przemysłowych, gdzie przedsiębiorstwa nieczęsto korzystają z SOLVIT, a właściwe organy nie rozpatrują wszystkich zgłoszonych przypadków;
7. podkreśla, że dla wielu przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, które chcą prowadzić handel w innym państwie członkowskim, taka ekspansja będzie z ich perspektywy nadal stanowić „handel międzynarodowy”; podkreśla, że MŚP, przedsiębiorstwa typu start-up i przedsiębiorstwa innowacyjne, zwłaszcza przedsiębiorstwa działające w gospodarce dzielenia się, powinny mieć pełną możliwość wzrostu dzięki handlowi transgranicznemu;
8. jest przekonany, że jednym z zadań Unii i poszczególnych państw członkowskich powinno być ostateczne usunięcie barier pozataryfowych, jeśli nie są one uzasadnione lub nie służą celom wymienionym w art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej stanowiącym, że podstawą Europy jest „społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności”;
9. przypomina, że strategia jednolitego rynku cyfrowego i strategia jednolitego rynku dla Europy zawierają inicjatywy, które należy szybko wdrożyć, kierując się ambitnymi przesłankami, aby ograniczyć bariery pozataryfowe na jednolitym rynku; podkreśla, że w przypadku tych inicjatyw kluczowe jest, aby opierały się na zasadach lepszego stanowienia prawa i najskuteczniejszych narzędziach, takich jak harmonizacja i wzajemne uznawanie;

II. Horyzontalne bariery pozataryfowe

10. uważa, że różnice w szybkości transpozycji i dokładności wdrożenia obowiązujących dyrektyw na szczeblu krajowym powodują, że przedsiębiorstwa nie mają pewności prawa, a na rynku wewnętrznym panują zróżnicowane warunki konkurencji;
11. uważa, że jeśli Komisja uchyliła zbędne przepisy UE, państwa członkowskie powinny szybko podjąć działania w celu uchylecia odpowiednich przepisów krajowych;
12. uważa, że przeciągający się brak zgodności przepisów państw członkowskich z przepisami Unii jest szkodliwy dla jednolitego rynku i konsumentów; sądzi również, że powolny proces transpozycji powoduje, iż niektóre państwa członkowskie korzystają ze zbytniego przedłużania terminu zapewniania zgodności przepisów; apeluje o dalsze propagowanie kultury zapewniania zgodności we współpracy Komisji z państwami członkowskimi, jak przewidziano w strategii jednolitego rynku; podkreśla konieczność szybkiego zajęcia się sprawą braku zapewnienia zgodności przez państwa członkowskie;
13. zwraca uwagę Komisji i państw członkowskich na to, że podczas wdrażania przepisów UE niektóre rządy krajowe wprowadzają do transponowanych dyrektyw liczne dodatkowe przepisy, tj. na kwestię nadmiernie rygorystycznego wdrażania;
14. zwraca uwagę, że rośnie intensywność i liczba kontroli, którym w ostatnim czasie poddawani są zagraniczni usługodawcy; apeluje do państw członkowskich o dopilnowanie, aby kontrole te były proporcjonalne, uzasadnione i niedyskryminujące;
15. podkreśla, że niekonsekwentne egzekwowanie obowiązujących, prawidłowo przetransponowanych przez państwa członkowskie przepisów powoduje takie same szkody na jednolitym rynku jak zbyt późna transpozycja; uważa, że zapewnienie zgodności i egzekwowanie przepisów stają się trudniejsze, jeśli powszechnie stosowanym definicjom, takim jak „identyfikowalność” czy „wprowadzanie do obrotu”, nadaje się odmienne znaczenia w różnych aktach ustawodawczych;
16. uważa, że niejednolite stosowanie tych samych przepisów w poszczególnych państwach członkowskich może tworzyć nowe nieuzasadnione bariery pozataryfowe; apeluje do Komisji o dołożenie wszelkich starań w celu minimalizacji różnic na jak najwcześniejszym etapie;

Środa, 26 maja 2016 r.

17. uważa, że Komisja powinna w większym stopniu korzystać z wytycznych w kwestii wdrażania dyrektyw, ponieważ może to być przydatne narzędzie do zapewnienia bardziej jednolitego wdrożenia przepisów;

18. zauważa utrzymywanie się na szczeblu krajowym różnic w regulacji rynku produktowego, z którymi przedsiębiorstwa prowadzące działalność transgraniczną muszą się nadal zmagać, jeżeli chodzi zarówno o poziom ograniczenia, jak i różnice między państwami członkowskimi; sądzi, że niepotrzebnie zmusza to przedsiębiorstwa do dostosowywania ich produktów i usług, by były zgodne z różnorodnymi normami lub powtarzanymi testami, co ogranicza handel wewnątrzunijny, obniża wzrost i hamuje tworzenie miejsc pracy;

19. uważa, że MŚP i mikroprzedsiębiorstwa są w wieloraki sposób nieproporcjonalnie obciążone – pod względem prawnym, finansowym lub innym, ponieważ konieczność obsługi różnych linii produkcyjnych powoduje ograniczenie korzyści skali;

20. zwraca uwagę na niski obecnie poziom transgranicznych zamówień publicznych, przy czym na platformach paneuropejskich podaje się do wiadomości publicznej informacje o mniej niż 20 % wszystkich zamówień publicznych w Unii i jedynie 3,5 % zamówień udzielanych jest przedsiębiorstwom z innych państw członkowskich; podkreśla trudności, doświadczane w szczególności przez MŚP, związane z udziałem w transgranicznych postępowaniach o udzielenie zamówienia; podkreśla w związku z tym znaczenie nowych dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych i udzielania koncesji, które musiały zostać przetransponowane przez państwa członkowskie do kwietnia 2016 r.; apeluje do państw członkowskich o pełne wdrożenie tych przepisów, w tym w pełni elektronicznego systemu zamówień publicznych;

21. podkreśla, że koszty przestrzegania wymogów dotyczących VAT to jedne z największych barier pozataryfowych; apeluje o wnioski dotyczące praktycznego uproszczenia VAT;

22. dostrzega, że różne systemy VAT w całej Unii mogą być postrzegane jako bariera pozataryfowa; podkreśla, że mały punkt kompleksowej obsługi VAT (VATMOSS) to dobry sposób, by pomóc w pokonaniu tej bariery i, w szczególności, wesprzeć MŚP prowadzące działalność transgraniczną; przyznaje, że wciąż występują pewne drobne problemy dotyczące VATMOSS; apeluje do Komisji o dalsze ułatwianie opłacania zobowiązań z tytułu VAT przez przedsiębiorstwa w UE;

23. uważa, że do powstawania nieuzasadnionych barier pozataryfowych przyczynia się również wiele krajowych praktyk administracyjnych, w tym wymogi poświadczania dokumentów przez krajowe organy lub urzędy; wzywa państwa członkowskie do zastosowania rozwiązań w zakresie e-rządzenia – obejmujących nadanie priorytetu interoperacyjności i podpisom cyfrowym – w celu modernizacji administracji publicznej, biorąc za przykład Estonię i Danię, co zapewni obywatelom i przedsiębiorcom większy i lepszy dostęp do usług cyfrowych, a także do ułatwiania współpracy transgranicznej i interoperacyjności administracji publicznych, bez osłabiania ochrony danych osobowych; uważa, że e-rządzenie stanowi ważne narzędzie dla przedsiębiorstw, jednak nie powinno ono wykluczać alternatywnych dróg zdobywania informacji ani stawiać w niekorzystnym położeniu obywateli, którzy nie mogą uzyskać dostępu do usług elektronicznych;

24. wzywa Komisję, aby przyjęła zdecydowaną postawę wobec egzekwowania przepisów w praktyce, upewniając się, że państwa członkowskie należycie stosują i wdrażają przepisy dotyczące jednolitego rynku; sądzi w związku z tym, że należy lepiej skoordynować proces wdrażania transponowanych dyrektyw, na przykład przez organizowanie przez Komisję warsztatów poświęconych transpozycji i wymianę najlepszych praktyk, aby na wczesnym etapie minimalizować różnice między państwami członkowskimi;

III. *Sektorowe bariery pozataryfowe*

Jednolity rynek towarów

25. podkreśla znaczenie, jakie ma zasada wzajemnego uznawania dla zapewnienia dostępu do jednolitego rynku towarów, które nie zostały zharmonizowane na szczeblu Unii, oraz w przypadku gdy państwa członkowskie mają krajowe – często bardzo zróżnicowane, ale posiadające taki sam cel podstawowy – przepisy dotyczące produktów;

Środa, 26 maja 2016 r.

26. zwraca uwagę, że liczne przedsiębiorstwa nie wiedzą o wzajemnym uznawaniu i uważają, że prowadząc handel na jednolitym rynku, muszą spełniać krajowe wymogi państwa członkowskiego przeznaczenia;

27. wzywa Komisję, aby podjęła działania w celu poprawy stosowania zasady wzajemnego uznawania; oczekuje w związku z tym planów Komisji mających na celu poszerzenie wiedzy na ten temat oraz dokonanie przeglądu rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania; uważa, że harmonizacja jest także skutecznym narzędziem zapewniania równego dostępu towarów i usług do jednolitego rynku;

Jednolity rynek usług

28. zwraca uwagę na problemy usługodawców, zwłaszcza w usługach biznesowych, sektorze transportowym i budownictwie, wynikające z rozlicznych i różnorodnych nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych wymogów dotyczących zezwoleń, rejestracji, wcześniejszego zgłoszenia lub *de facto* wymogów dotyczących założenia przedsiębiorstwa; podkreśla, że może to prowadzić do dyskryminacji zagranicznych usługodawców, co byłoby sprzeczne z zasadą swobodnego przepływu usług; w związku z tym apeluje o udoskonalenie administracji elektronicznej i systemu rejestracji elektronicznej, aby uprościć proces po stronie usługodawców;

29. podkreśla, że w szczególności brak wdrożenia i odmienne stosowanie dyrektywy usługowej stanowi przeszkodę dla jednolitego rynku;

30. podkreśla potrzebę przejrzystego i jednolitego otoczenia regulacyjnego umożliwiającego rozwój usług na rynku, który chroni pracowników i konsumentów oraz zapewnia, by istniejące i nowe podmioty gospodarcze na jednolitym rynku UE nie napotykały niezrozumiałych przeszkód regulacyjnych, niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności;

31. zwraca również uwagę na nieuzasadnione lub nieproporcjonalne ograniczenia w niektórych państwach członkowskich dotyczące formy prawnej usługodawców i ich struktury akcjonariatu lub zarządzania, a także ograniczenia w zakresie wspólnego wykonywania zawodu; podkreśla, że niektóre z tych ograniczeń mogą stanowić nieproporcjonalną lub nieuzasadnioną przeszkodę w transgranicznym świadczeniu usług; podkreśla potrzebę zapewnienia spójnej oceny proporcjonalności wymogów regulacyjnych i ograniczeń mających zastosowanie do usług;

32. podkreśla, że obowiązek zgłoszenia zawarty w dyrektywie usługowej mógł stać się skutecznym środkiem do zmniejszenia lub wyeliminowania nieuzasadnionych barier pozataryfowych, jednak został zlekceważony przez państwa członkowskie i Komisję; z zadowoleniem przyjmuje zatem ponowny nacisk w strategii jednolitego rynku na procedurę zgłoszeniową, gdyż dzięki zaangażowaniu na wczesnym etapie można zmienić środki krajowe, aby zapobiec powstaniu problemów; uważa ponadto, że od państw członkowskich wprowadzających nowe środki regulacyjne należy wymagać bardziej szczegółowych uzasadnień; podkreśla pozytywne doświadczenie płynące z procedury zgłaszania produktów i proponuje, aby wykorzystywać ją jako wzór do poprawy procedury w odniesieniu do usług;

33. wskazuje, że służby publiczne korzystają ze szczególnej ochrony, jeżeli chodzi o przepisy rynku wewnętrznego, ze względu na realizowane przez nie zadania leżące w interesie ogólnym, oraz że w związku z tym zasady ustalone przez organy publiczne w celu zapewnienia ich prawidłowego funkcjonowania nie stanowią barier pozataryfowych; przypomina w związku z tym, że służby opieki społecznej i zdrowotnej nie podlegają dyrektywie usługowej;

34. wskazuje, że usługodawcy budowlani często stają wobec pewnych wymogów dotyczących ich organizacji w państwie rodzimym, w tym w odniesieniu do organizacyjnych systemów certyfikacji, które sprawiają, że oferowanie usług za granicą staje się zbyt skomplikowane, co zniechęca do swobodnego przepływu usług i specjalistów budowlanych;

35. wzywa Komisję, aby zajęła się tymi barierami, między innymi, o ile jest to uzasadnione, przez poprawę wzajemnego uznawania, a w stosownych przypadkach w drodze działań ustawodawczych; podkreśla, że przyszłe działania, takie jak proponowane wprowadzenie paszportu dotyczącego świadczenia usług, nie powinny prowadzić do dodatkowych obciążeń administracyjnych, lecz powinny eliminować bariery pozataryfowe;

36. apeluje do Komisji, by zajęła się obciążeniami związanymi z podzielonym sektorem bankowym w Europie, co sprawia, że nierezydentom, w szczególności MŚP, trudno jest otworzyć rachunek bankowy w innym państwie członkowskim;

Środa, 26 maja 2016 r.

37. wskazuje, że niektóre z regulacji państw członkowskich w zakresie dostępu do zawodów regulowanych i ich wykonywania mogą być nieproporcjonalne i w związku z tym mogą stwarzać zbędne przeszkody regulacyjne ograniczające dostęp do niektórych zawodów oraz mobilność usługodawców wykonujących zawody regulowane; uznaje jednak, że ważne jest zagwarantowanie uczciwej konkurencji, jakości szkoleń i wspieranie sprawnych systemów kwalifikacji;

38. podziela zdanie Komisji, że dualne systemy kształcenia należy zalecać jako przykłady najlepszych praktyk w Unii Europejskiej;

39. z zadowoleniem przyjmuje prowadzoną w ciągu ostatnich dwóch lat wzajemną ocenę; uważa, że procedury wzajemnej weryfikacji, które są dobrze zaplanowane i sprzyjają szczerzej debacie wśród państw członkowskich, mogą skutecznie zachęcać do wprowadzania zmian; zachęca państwa członkowskie i Komisję do rozszerzenia tej praktyki, w szczególności na inne obszary regulacji jednolitego rynku;

40. wzywa Komisję, aby w związku z europejskim semestrem i zaleceniami dla poszczególnych krajów dotyczącymi deregulacji niektórych zawodów w państwach członkowskich zajęła się priorytetami reform w państwach członkowskich w obszarze usług świadczonych w ramach wolnych zawodów;

Jednolity rynek detaliczny

41. zwraca uwagę na przeprowadzoną przez Komisję w latach 2014–2015 wzajemną ocenę przedsiębiorstw handlu detalicznego, która wykazała, że detaliści często napotykają nieproporcjonalne i nieodpowiednie warunki i procedury zakładania i prowadzenia działalności na jednolitym rynku;

42. apeluje do Komisji i państw członkowskich o przyspieszenie procesu uwalniania potencjału w zakresie urzeczywistnienia jednolitego rynku cyfrowego i wdrożenia agendy cyfrowej UE;

43. zwraca uwagę, że niektóre państwa członkowskie wprowadzają przepisy dyskryminujące działalność w sektorach handlu detalicznego lub hurtowego ze względu na wielkość powierzchni, na której prowadzona jest ta działalność, wielkość przedsiębiorstwa lub pochodzenie kapitału, co jest niezgodne z ideą jednolitego rynku i zasadami wolnej konkurencji oraz ogranicza rozwój rynku pracy;

44. wskazuje, że przepisy narzucające ograniczenia dotyczące działalności detalicznej i hurtowej, które są sprzeczne z prawem UE i nieproporcjonalne, mogą tworzyć poważne bariery utrudniające wejście na rynek, co prowadzi do zmniejszenia liczby nowo otwieranych punktów sprzedaży, hamowania konkurencji i do wyższych cen dla konsumentów; podkreśla w związku z tym, że niektóre środki, w tym opłaty i należności za inspekcje, mogą funkcjonować jako bariery pozataryfowe, jeżeli nie są uzasadnione celami polityki publicznej; uważa, że wszelkie ograniczenia prowadzenia działalności nakładane na działalność detaliczną lub hurtową nie powinny nadmiernie lub nieproporcjonalnie ograniczać tej działalności i nie mogą prowadzić do *de facto* dyskryminacji wśród podmiotów rynkowych;

45. wzywa Komisję, by określiła najlepsze praktyki dotyczące podejmowania detalicznej działalności handlowej w celu zapewnienia swobodnego przepływu towarów i usług, przy przestrzeganiu zasad proporcjonalności i pomocniczości;

46. apeluje do Komisji o przeprowadzenie analizy ograniczeń operacyjnych w zakresie handlu detalicznego i hurtowego na jednolitym rynku i przedstawienie propozycji reform tam, gdzie to konieczne, a także o złożenie sprawozdania na temat tej analizy wiosną 2017 r.;

47. podkreśla, że dostępne, przystępne, sprawne i wysokiej jakości usługi doręczania przesyłek stanowią podstawowy wymóg prosperowania transgranicznego handlu elektronicznego, z korzyścią zwłaszcza dla MŚP i konsumentów;

IV. Wnioski

48. wzywa Komisję, by w 2016 r. przedstawiła wszechstronny przegląd barier pozataryfowych na jednolitym rynku oraz analizę metod ich wyeliminowania, wprowadzając wyraźne rozróżnienie między barierą pozataryfową a regulacjami służącymi osiągnięciu w proporcjonalny sposób uzasadnionego celu polityki publicznej danego państwa członkowskiego, wraz z ambitną propozycją jak najszybszego wyeliminowania tych barier pozataryfowych, aby uwolnić wciąż niewykorzystany potencjał jednolitego rynku;

Środa, 26 maja 2016 r.

49. apeluje do Komisji, by rozpoczęła w porę rozpatrywać politykę unijną i działania ustawodawcze w nowo powstających obszarach, wraz z szeroko zakrojonymi konsultacjami z zainteresowanymi stronami, w szczególności MŚP i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;

50. apeluje do Komisji, by przede wszystkim zadbała o przestrzeganie przez państwa członkowskie istniejących przepisów dotyczących jednolitego rynku, a nie tworzyła nowych, dodatkowych aktów ustawodawczych w dziedzinach regulowanych już istniejącymi przepisami;

51. wzywa Komisję, by pogłębiła prace nad egzekwowaniem przepisów i zasadami, które stanowią podstawę jednolitego rynku; uważa, że interwencja na wczesnym etapie, jeśli chodzi o środki krajowe lub procedury wdrażania stanowiące nieuzasadnione bariery pozataryfowe, może być skuteczna i przynieść szybsze rezultaty niż postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; podkreśla jednak, że w razie poważnego lub uporczywego niestosowania się do przepisów Unii lub ich nieprawidłowego stosowania, Komisja musi zastosować wszelkie dostępne środki, w tym w pierwszej kolejności postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, aby zapewnić pełne wdrożenie przepisów UE dotyczących jednolitego rynku;

52. ubolewa, że Parlament ma nadal ograniczony dostęp do istotnych informacji związanych z procedurą poprzedzającą wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz postępowaniem w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz apeluje o poprawę przejrzystości w tym zakresie, przy należywym poszanowaniu zasad poufności;

53. wzywa państwa członkowskie, by postrzegały jednolity rynek jako wspólną inicjatywę, która musi być zbiorowo i w skoordynowany sposób podtrzymywana i która stanowi warunek budowania konkurencyjności gospodarki UE; jest przekonany, że w ostatecznym rozrachunku skutki nieuzasadnionych barier pozataryfowych ponoszą konsumenci krajowi, którzy zostają pozbawieni dostępu do nowych podmiotów na rynkach krajowych oraz są narażeni na wyższe koszty i niższą jakość oraz ograniczony wybór; uważa, że aby utrzymać i wspierać jednolity rynek, państwa członkowskie powinny poświęcić więcej czasu horyzontalnym problemom jednolitego rynku oraz określeniu obszarów wymagających działań priorytetowych jednego lub kilku z państw członkowskich;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej oraz rządowi i parlamentowi państw członkowskich.
